

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

R

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

Pupillus.

Pupilli aut servi Acta meo nomine in Iudicio, sed absque mandato, non possunt per ratificationem confirmari. p. 122. n. 4.

Pupilli contractus sine Tutore sunt naturaliter validi. p. 204. n. 3.

Pupillorum causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.

Pupillus cuius auctoritate possit obligari Tutori? p. 320. n. 3.

Pupillus olim Canonicus, etiam Cathedralis; sed non Capitularis esse poterat; p. 435. n. 1. Nec de contemptu conqueri. p. 435. par.

Pupilli bona administrare debet Mater alijque agnati sine ergolumento. p. 443. n. 2.

Pupilli contractus non confirmatur per subsequentem Tutoris auctoritatem. p. 760.

Purgatio Canonica.

Purgatio Canonica quid? p. 706. par. Non defendenda nisi graviter & publice suspecto. p. 706. n. 2.

Quadragesima.

Quadragesimam ut Pontifex tollat absque ratione, non permittendum. p. 57. n. 10.

In Quadragesima ut universum laici ter tantum per hebdomadam jeunent, est consuetudo irrationalis. p. 196. n. 7.

Quadragesimale Jejunium est traditio Apostolica. p. 455. n. 9. Dicitur quandoque divina. ibid.

Quadragesimæ tempore carnes comedendi facultas non expirat cum concedente? p. 627. n. 7.

Qualitas.

Qualitas demonstrans, & qualitas determinans seu taxans quid. p. 134. n. 2. Error circa priorem non vitiat dispositionem, nisi eius sit causa. ibid. Circa posteriorem vitiat. p. 135. n. 2. §. Nunc. Vide Error.

Qualitatis determinantis error redundat in personam vel etiam substantiam rei. p. 135. n. 2.

Qualitates ante confirmationem examinanda; alia sunt innatae & intrinsecæ; alia adscititiæ & extrinsecæ. p. 140. n. 5.

Qualitatem principaliorem consecutus, secundum illam iudicari debet. p. 418. n. 4.

Quatuor Tempora.

Extra quatuor tempora Ordines sacri non possunt conferri, nisi à Pontifice. p. 504. n. 1. Vide Ordo.

Quicumque.

Quicumque comprehendit etiam personas fictas v.g. collegia. p. 398. n. 4.

Ratihabitio.

Ratihabitio retrahitur, & mandato æquiparatur. p. 122. n. 3.

Ratihabitio supplere potest defectum consensus, non rem alia. ibid.

Ratihabitio sit valida acceptatio, meo nomine ab alio facta. p. 123. n. 5.

Ratificatio nemo potest, quod nescit irritum. p. 198. num. 10.

Ratificatione non potest Electio semel irrita convalescere. p. 232. n. 8.

Ratificari a quo & quomodo possit agitur præcedens per

subsequentem consensum? p. 631. n. 2. §. Sed ut.

Ratificare non possum actum ipso Iure nullum ob defectum rei à me non dependentis. p. 631. n. 2. §. Quamobrem.

Ratihabitio cautionem præstare debet. Procurator cum incertum est, an negotium ei mandatum? p. 658. n. 2.

Ratihabitio actus ex metu invalidi non potest fieri metu durante. p. 810. n. 5.

Ratiociniis.

Ratiociniis obligatorum nomine quinam comprehendantur? p. 560. n. 1. Comprehenduntur universum omnes, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 561. n. 4.

Ratiociniis obligatus non est ordinandus, nisi deposito officio. p. 569. n. 1. Aut sit defensor personarum miserabilium. n. 2. Vel legitimus Tutor aguatorum. n. 3. Vel ex consuetudine officium eiusdem. sit permissum Clericis. ibid.

Ratiociniis obligatus Reipubl. non est ordinandus, nisi redditis etiam rationibus. p. 561. n. 4. §. Quod si. Obligatus tantum alicui privato, potest ordinari; ibid. Nisi sit periculum infamiae aut vexationis. ibid.

Reconventio.

Reconventio coram eodem Iudice tribuitur Reo ex ipso Rescripto ab Actore impetrato. p. 148. n. 1. Locum habet non tantum in eodem sed etiam in quovis alio negotio. ibid.

Reconveniendi Actorem Ius habet ex Rescripto, qui citatus comparuit. p. 148. n. 2.

Reconventioni locus non est coram Arbitris. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Reconventioni locus non est coram delegato à partibus electo. p. 851. n. 3.

Reitor.

Reitori Universitatis plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Reitor Universitatis deberet esse Clericus. p. 46. n. 2.

Reitor non potest studiosis Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata. p. 60. n. 4.

Reitor si idem sit Matricis & Capellæ, tunc ei competit actio, Capellano deiecto. p. 84. n. 2.

Reitor Urbis Romæ quis esse non possit sine licentia Pontificis in scripto? p. 411. n. 3. 4. Sub qua poena. ibid.

Reitor Principalis nominat Vicarium perpetuum. p. 583. n. 1. An & cum Patrono. p. 584. n. 3. & 4.

Reitor Principalis quid Iuris habeat in Ecclesia perpetui sui Vicarij? p. 583. n. 2.

Reitor Ecclesiæ potest sine Superiore pacisci in favorem Ecclesiæ; non contra. p. 765. n. 2.

Reditus.

Reditus annui æstimantur deductis expensis & oneribus. p. 733. n. 2.

Reditus annui si solvantur Minori; sufficit ad esse auctoritatem Tutoris. p. 821. n. 4.

Reformatio.

Reformatio ad primævam institutionem laudabilis est, & favorabilis. p. 190. n. 3.

Regalia.

Regalia inter sua qui habent Ius Principis, possunt contra leges Cæsareas statuta facere. p. 20. n. 4. Sab-

vo-tamen iure aliorum & reservatis Cæsareis. *ibid.*
 Regalia & specialia quænam alicui sint concessa, do-
 cet Investitura & consuetudo. p. 25. n. 15.
 Regalia, Custodiam aut Advocatiam loci ecclesiasti-
 ci sibi de novo vendicans eiusque bona ideo usurpans,
 excommunicatur. p. 406. n. 1. Non item si id fiat ex
 fundatione vel antiqua consuetudine. p. 407. n. 1.
 Quid sit Regale, Custodia aut Advocatia. p. 406. n. 1.
 Regalia non possunt vendi. p. 730. n. 2. Inter ea
 numerantur etiam Angaria. *ibid.*

Regula.

Regulæ quarundam Religionum non sunt leges, sed
 legibus similes. p. 14. n. 1.
 Regulæ Dominicanorum, Societatis, &c. per se non
 obligant sub peccato. p. 14. n. 2.
 Regulæ obligantes sub peccato, unde dignoscendæ?
 p. 14. n. 3.
 Regulam non restringunt exempla sed extendunt ad
 similia. p. 123. n. 6.
 Regulæ universali addita exceptio an eam firmet in
 aliis, nec ne? p. 599. n. 11.

Regulæ iuris.*Ex Decretalibus.*

Per quas causas aliquid nascitur, per easdem dissolvit-
 ur. Cap. 1. de Reg. iur. p. 57. n. 10. p. 259. n. 17.
 Quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum.
 cap. 4. de Reg. iur. p. 23. n. 13.

In Sexto.

Ratum aliquis habere non potest, quod suo nomine
 gestum non est. Reg. IX. in 6. p. 518. n. 3.
 Sine possessione præscriptio non procedit. Reg. III.
 in 6. p. 178. n. 2. p. 235. n. 15.
 Ratihabitio retrotrahitur & mandato æquiparatur.
 Reg. X. in 6. p. 122. n. 4. p. 441. n. 2.
 Decet concessum à Principi beneficium esse mansu-
 rum. Reg. XVI. in 6. p. 152. n. 6.
 Indultum à iure beneficium non est alicui auferen-
 dum. Reg. XVII. in 6. p. 340. n. 3.
 Temporis tractu non firmatur quod ab initio de iure
 non subsistit. Reg. XVIII. in 6. p. 112. n. 2. p. 157. n. 1.
 Nemo pluribus uti defensionibus prohibetur. Reg.
 XX. in 6. p. 419.
 Quod semel placuit, amplius displicere non potest.
 Reg. XXI. in 6. p. 78. n. 7. p. 226. n. 3. p. 402. n. 1.
 Non debet aliquis alterius odio prægravari. Reg.
 XXI. in 6. p. 3. n. 3. p. 373. n. 10. p. 487.
 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari.
 Reg. XXIX. in 6. p. 301. n. 3.
 Sine culpa, nisi causa subsit, non est aliquis puniendus.
 Reg. XXIII. in 6. p. 3. n. 3. p. 389. n. 3.
 Mutare consilium quis non potest in alterius detri-
 men- tum. Reg. XXXIII. in 6. p. 302. n. 3. p. 314. n. 2.
 P. 435.
 Vitale per inutile vitari non debet. Reg. XXXVII.
 in 6. p. 157. n. 2. p. 381. n. 3. p. 442. n. 11.
 Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur.
 Reg. XLVII. in 6. pag. 287. n. 6. p. 374. n. 1.
 Cum quid unâ viâ prohibetur alicui, ad id aliâ non
 debet admitti. Reg. XLVIII. in 6. p. 378. n. 8.

Non præstat impedimentum, quod de iure non fertur
 effectum. Reg. LII. in 6. p. 95. n. 4. p. 508. n. 1.
 Qui prior tempore, gotior est iure. Reg. L. V. in 6.
 p. 170. n. 1.

Qui sentit onus, sentire debet commodum; & contra
 Reg. LV. in 6. p. 40. n. 6. p. 443. n. 2.

Non est obligatorium contra bonos mores præstitum
 Iuramentum. Reg. LVIII. in 6. p. 729. n. 2.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, non est in eius
 dispendium retorquendum. Reg. LXI. in 6. p. 30. n. 11.
 p. 667. n. 3.

Nullus ex consilio, dummodo fraudulentum non sit,
 obligatur. Reg. LXII. in 6. p. 373. n. 9.

In malis promissis fidem non expedit servari. Reg.
 LXIX. in 6. p. 729. n. 15.

Qui facit per alium, perinde est ac si faciat per se
 ipsum. Reg. LXXII. in 6. p. 268. n. 1.

Delictum personæ non debet in detrimentum Eccle-
 siæ redundare. Reg. LXXVI. in 6. p. 3. n. 3. p. 740. n. 1.

Nemo potest plus iuris in alium transferre, quam ipse
 competere dignoscatur. Reg. LXXIX. in 6. p. 416.

In generali concessione non veniunt ea, quæ quis ve-
 risimiliter in specie non esset concessurus. Reg. LXXX.
 in 6. p. 94. n. 4. p. 158. n. 1.

Certum est, quod is committit in legem, qui legem
 Verba complectens, contra legis nititur voluntatem.
 Reg. VI. in 6. p. 399. n. 1.

Ex Digestis.

Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur.
 L. 15. ff. de R. l. p. 128. n. 2.

Abundans cautela non nocet. L. 95. ff. de R. l. p. 15.
 num. 6.

Quod ab initio vitiosum est, non potest tractu tem-
 poris convalescere. L. 29. ff. de R. l. p. 260. n. 19. p. 309.
 n. 1. p. 332. n. 2.

Beneficium iavito non datur. L. 69. ff. de R. l. p. 406.
 num. 1.

Nemo potest mutare consilium suum in alterius iniu-
 riam. L. 76. ff. de R. l. p. 226. n. 3.

Generi per speciem derogatur. L. 81. ff. de R. l. p. 159.
 num. 1.

Cui damni actionem, eidem & exceptionem conve-
 nire multo magis quis dixerit. L. 98. ff. de R. l. p. 811. n. 1.

Religio.

Religionum quarundam Regulæ non obligant sub
 peccato, nec sunt Leges. p. 14. n. 1.

In Religione possunt fieri leges, quæ obligent non
 ante receptos, sed recipiendos. p. 18. n. 1.

Religionem ingredientium doti aut hæreditati nihil
 potest per statutum civile detrahi. p. 41. n. 3.

Religioso ordini datus in defensionem Iudex dicitur
 Conservator. p. 88. n. 9. Quænam eius privilegia
 p. 68. n. 1. & seqq. *Vide Conservator;*

Religiones quædam habent privilegium, ut Superio-
 res electi non debeant confirmari. p. 184. n. 3.

Religionis disciplina collabitur plerumque ex Vitio
 Prælati. p. 249. n. 3.

Religiosi Ordinis disciplina & Regulæ instructus esse
 debet eligendus in Prælatum. p. 335. n. 1.

Religionum aliæ ad spiritualia, aliæ ad temporalia
 Ecclesiæ præstanda, institutæ. p. 435. n. 1.

Illæ sunt perfectiores istis.

Ad Religionem strictiorem transire cum licentia Prælati est permillum. p. 536. n. 2.

Ad Religionem laxiorem transiens sine licentia non est Apostata; sed peccat; p. 510.

Incurrit quoque Excommunicationem Pontifici reservatam, si sit Mendicans. p. 510.

Religiosus, Regularis, Vide Monachus.

Religiosi conveniunt multa, quæ sunt de servis & filiis. p. 12. n. 3. Comparantur servis & filiis fam. p. 109. n. 1.

Religiosorum exemptorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt plenissime aut per se exempta. p. 61. n. 6.

In ijs manent Diocesani obligati legibus Episcopii. ibid. Episcopi valide in ijs exercent iudicium. ibid.

Regularium privilegio extra corpus iuris derogat generalis clausula Rescripti. p. 75. n. 4. Vti & Legis, quamvis privilegium habeat clausulam de speciali mentione. n. 5. 6. Nisi sit Remuneratorum, aut in modum contractus. p. 76. n. 7.

Regularium privilegio in corpore iuris non derogat generalis clausula. p. 75. n. 4.

Regularium etiam Mendicantium privilegia quædam, ceteroqui in specie exprimenda, sunt à Triâ. revocata per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Religiosus habens facultatem testandi potest post primum Testamentum facere aliud & aliud. p. 95. n. 5.

Facultas hæc non potest obtineri consuetudine, sed privilegio. p. 197. n. 8. p. 202. n. 2.

Regulares utriusque sexus non habent personam standi in iudicio, nisi in certis casibus. p. 108. n. 1.

Religiosus si spoliatur, aut iniuriæ afficiatur, non ipsi sed monasterio & Prælato competit actio. p. 109. n. 1.

Religiosi domicilium est locus sui Monasterij. p. 124. n. 1. Domicilium originis amittit quoad onera, non quoad commoda. ibid.

Religiosi in odiosis non intelliguntur nomine Clerici aut Clericorum, sed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 578. n. 1.

Religiosi etiam exempti incurunt excommunicationem, si interdictum generale locum non observent. p. 180. n. 1.

Religiosus ad Prælatum electus potest sine alia licentia ius suum in iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Religiosus potest superior speciale vel generale dare licentiam disponendi de bonis. p. 197. n. 8. p. 202. n. 2.

Religiosus beneficiatus habet à lege facultatem disponendi de fructibus ad suam sustentationem vel causas pias. p. 197. n. 8.

Religiosi Ord. Mend. non possunt postulari aut aliter promoveri ad Ecclesiam Cathedrali inferiore absque dispensatione Pontifici. p. 422. n. 3. 208. Idem est de non Mendicantibus. p. 422. n. 3. §. *Accedit.* Instituti tamen adhuc solent à Prælatibus suis ad Parochias, etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum.*

Religiosi professio per metum gravem iniuste extorta est irrita. p. 273. n. 3.

Religiosus alterius Ordinis vel Habitus non potest eligi in Prælatum; nec postulari nisi à Papa. p. 271. n. 1. p. 305. n. 1.

Religioso agenti contra suum Prælatum debet expensas dare Monasterium. p. 359. n. 5.

Religiosi Laici seu Conversi possunt eligendi ius acquirere per consuetudinem immemorabilem. p. 381. n. 2. Non sunt admittendi cum Clericis, nisi postquam legitime præscripserunt. p. 435. n. 2. Aut Religiosus militaris, hospitalis, &c. ibid.

Religiosus si eligatur ad alienam Prælatum à quo debeat licentiam consentiendi petere; p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Vide Electio Regularium.

Religiosi conversi sunt personæ ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.

Religiosus Ordin. Mend. ad Prælatum extra ordinem nullum ius consequitur, si Electio aut Postulatio fiat in discordia. d. 416. n. 1. Nec potest ei etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Curi 418. n. 4.

Quæ sit Electio aut postulatio in discordia facta? p. 416. n. 1. Idem est de Præsentatione. p. 418. n. 4. Quid si Mendicans, jam Episcopus aut Cardinalis, eligatur in discordia ad aliam Prælatum? p. 418. n. 4.

Religiosus non Mendicans non acquirit ius ad ullam Prælatum, si Electio, postulatio, aliave provisio facta sit à minore parte Capituli. p. 417. n. 2. Nec ei potest etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Aliquot talium Electionum exempla. d. 30.

Quinam computandi in numero, ut appareat, quæ sit minor pars capituli? ibid. Minor pars censetur etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.

Religiosus si Electioni de se extra Monasterium consentiat sine licentia, est Electio irrita. p. 420. n. 1. Eadem dare potest Prælatum sine consilio capituli. p. 420. n. 2. & p. 422. n. 4. Nuaquam tamen generatim aut ante Electionem factam. p. 420. n. 2.

Dare autem potest Prælatum immediatus; alicubi tantum mediatus. p. 422. n. 4. Requirendus etiam à non-exempto consensus Episcopi. ibid. An, & à quo Prælatum ad licentiam dandam cogi possit? n. 5.

Religiosus eligi potest ad Prælatum alterius Monasterij, sed solum tantum ordinis; p. 421. n. 3. Et ad Ecclesiam cathedralem seu Episcopalem quæcumque. ibid. *Dico. II.* Non item ad Prælatum Ecclesiæ Collegiatæ secularis; ibid. *Dico. III.* Sive jam sit Mendicans, sive non Mendicans. ibid. §. *Accedit.* Solet tamen à Prælato institui ad Parochias etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum.*

Religiosi Soc. Iesu non possunt ad ullam dignitatem extraneam eligi aut postulari. p. 421. n. 3. Nisi cum onere juncta est Paupertas. ibid. Nec potest Generalis per se vel alium dare consensum, nisi Pontifex cogat. ibid.

Religiosus potest acceptata Prælatum extraneæ renuntiare sine consensu Prælati sui Ordinis. p. 422. n. 6.

Religiosus non habet velle & nolle in ijs, quæ spectant ad Regulam; sed in alijs. p. 423. n. 6.

Religiosus ante editam professionem expressam eligi non potest in Prælatum sui ordinis. p. 423. Post tacitam professionem potest eligere; ibid. Ante illam & istam potest eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Regularium in Electionibus non servatur exacte forma scrutinij. p. 450. n. 3.

Reli-

Religiosus si fiat, qui fuit Episcopus, fieri potest Abbas. p. 475. n. 2. Non potest reassumi in Episcopum, si ob crimen ingressus sit Religionem. p. 480. n. 1.

Religiosus ex Episcopo factus non potest exercere Pontificalia. p. 481. n. 1.

Regularibus suis possunt Prælati in fine officij dare benedictionem solennem. p. 493. n. 13.

Regularem suam potest Prælati ad ordines non mittere. p. 508. n. 1. Si extra-sacramentaliter sciat inhabilem, non potest mittere. n. 2.

Regularibus suis quid præcipere possit Prælati? p. 508. n. 1. Immiscere se hic non debet Episcopus. ibid.

Eosdem potest Prælati censuris coercere. p. 743. n. 1. Non potest cogere ad jurandam obedientiam, nisi connumaces. n. 2. Potest tamen etiam incarcerare. n. 4.

Religiosus in Apostasia ordinatus incurrit suspensionem Pontifici reservatam. p. 510.

Religiosus in minoribus, si Chirurgiam aut Medicam exerceat, sit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.

Religiosus potest cum licentiâ Prælati ad strictiorem Ordinem transire. p. 510. Potest & post petitam sed non obtentam licentiam. p. 536. n. 1. Ad laxiorem sine obtenta licentiâ transiens non est Apostata, sed peccat. p. 510. Et si sit Mendicans, incurrit Excommunicationem Pontifici reservatam. ibid. §. *Aliter.*

Religiosi illegitimè nati ad Prælaturam, curam animarum, vel alia munia possunt promoveri? p. 545. n. 2. & 3.

Religiosus ducens Virginem non est bigamus; p. 569. n. 2. Sed irregularis, dispensabiliter tamen ab Episcopo. ibid.

Regularium in Ecclesiis potest Episcopus peregrinis alterius Ordinis prohibere celebrationem. p. 572. n. 3.

Religiosi Archidiacono subesse non debent? p. 578. n. 2.

Religiosus beneficiatus si quid inde lucratur, ad quem spectat? p. 708. n. 1.

Religiosi correctio primo ad Superiorem Regularem; tum ad Episcopum pertinet. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4.

§. *Ceterum.*

Religiosi etiam exempti in quibus subiacent Episcopo? p. 708. n. 3. *Vide* Episcopus quoad exemptos.

Religiosus non-exemptus habet pro superiore Prælatum & Episcopum. p. 578. n. 2.

Prælati est subiectus vi voti. p. 710. n. 4. Episcopo, ut alius Clericus, vi legis Iurisdictionalis. ibid.

Religiosus si fiat debitor, ubi conveniendus. p. 710. n. 5.

Religiosi prædicare & sacramenta ministrare possunt ex privilegio. p. 720. n. 3.

Religiosi si visitentur, debet id fieri præsentibus pauperibus. p. 721. n. 1. Quorum unus vel plures sint etiam Regulares. p. 722. n. 2.

Religiosus potest agere causam sui Monasterij. p. 734. n. 4. Et pro illo cum consensu Prælati esse advocatus. p. 780. n. 2. p. 807. n. 1. Non item pro alia causa nisi in necessitate. p. 781. n. 2. Nec Pro fautoribus proprii Monasterij. ibid. Consultius est, ut etiam pro Monasterio constituant syndicum seu Actorem. p. 807. n. 2.

Religiosi debent vi voti obedire delegatis à Prælati dum abest. p. 745. n. 6. Eo præsentem etiam Priori, Decano aliisque officialibus. ibid. In itinere aut studiis suo præfecto.

Religiosi obligantur, iure communi ad decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed privilegio Pontificis sunt exempti: quomodo?

Religiosi claustrales subinde omnes comprehenduntur in iure sub nomine Monachorum. p. 780. n. 1.

Religiosi debent sua iura & bona defendere. p. 807. n. 2. Interdum, ni id faciant, Censuram incurruni. p. 407. n. 6. Ob scandalum possunt quandoque aliquid inde dimittere. p. 807. n. 2.

Reliquia.

Reliquias sacras pro aliis commutare non est simonia. p. 764. n. 1. Nisi propter pretiosa involuta in unis & non in alijs.

Reliquiæ sacræ si donandæ sunt ex pacto pro collatione beneficii est simonia. p. 764. n. 1.

Remedium.

Remedium ordinarium Iudicis ecclesiastici est Censura. p. 601. n. 3.

Extra ordinarium est invocatio brachij secularis. ibid.

Remedio appellationis remoto delegare nemo potest, nisi princeps. p. 642. n. 4.

Remedium revocandi attentata melius est quam Interdictum unde vi. p. 748. n. 3.

Renuntiatio.

Vide Episcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare privilegio Communitati concessio & uti li potest Communitas; non item eius administratores. p. 30. n. 12.

Renuntiatio Iuris voluntaria non præsumitur. p. 35. n. 12. p. 469. n. 1. p. 472. §. *Contra.* Est species donationis; ibid. p. 473. §. *Tertio.* Eam ab aliquo esse factam probari debet allegando causam vestitus. p. 469. n. 2. Si Actor dicat eam coactè & Reus liberè factam, quis ad probationem admittendus. p. 469. n. 3.

Renuntiare quis libere potest Gratiæ expectativæ. p. 126. n. 1.

Renuntiatio Expectativæ cum pacto pensionis reddenda aut beneficii est simoniaca. p. 127. n. 2.

Renuntiat Expectativæ ipso facto, qui aliud Beneficium incompatible suscipit. p. 126. n. 1.

Renuntiatio beneficii valet, etsi fiat per procuratorem suæ revocationis ignarum. p. 132. n. 2.

Renuntiare libere potest electus ante confirmationem. p. 218. n. 4.

Renuntiare Episcopatu non potest Episcopus absque licentiâ Papæ. p. 360. n. 1.

Renuntiare Iuri suo censetur, qui lito cedit, nisi aliud exprimat. p. 377. n. 8.

Renuntiare acceptatæ extraneæ Prælature potest Religiosus absque consensu Prælati Ordinis. p. 422. n. 6.

Renuntiatio late accepta est refutatio Iuris Iuris. p. 463. prin.

Renuntiatio strictè est *spontanea proprii beneficii dimissio.*

dimisso, facta coram legitimo superiore id acceptante. p. 463. prius.

Renuntiare quivis potest Iuri suo sed sine præiudicio alterius. p. 463.

Renuntio Prælati ad huc utilis Ecclesiæ non est admittenda. p. 463. n. 3.

Renuntians cum Iuramento omni Iuri etiam acquitendo ad beneficium; an & quomodo possit id iterum petere & accipere? p. 464. n. 1. & seqq.

Renuntio est strictæ interpretationis; p. 464. n. 1. p. 469. n. 1. Non extenditur ad Ius postea obveniens, ibid.

Renuntio tacita quid? p. 465. n. 1. Fit etiam petendo & recipiendo donata Ecclesiæ. p. 464. par.

Renuntiatione expressa vel tacita, si acceptetur amittitur omne Ius ad beneficium. p. 465. n. 1. Si de novo ad illud admittatur Beneficiatus ultimum locum tenere debet; p. 465. n. 1. Vti & depositus in perpetuum. n. 2.

Renuntient ut suis beneficijs religionem ingressuri non est consultum. p. 465. n. 4.

Renuntio beneficij est irrita, si fiat à Novitio ante duos menses professioni proximos. p. 465. n. 4.

Renuntio beneficij debet de Iure communi fieri in manus Episcopi. p. 466. n. 1. Ab eoque acceptari. n. 2. Alioquin non est canonica, nec rata habenda. p. 473. §. *Quarta*. De consuetudine fieri potest in manus collatoris Episcopi inferioris. p. 467. n. 7. Imò pro arbitrio desereret potest Beneficiatum, qui tantum habet Ius ad illud, & non in illo. p. 466. n. 2. §. *Sed limitari*. Non item a litigiosum sit & dubium. ibid. §. *Sed contrarium*.

Renuntio cuius beneficij facile aut difficulter admittenda? p. 466. n. 3.

Renuntiatione admittente censetur Ordinarius si sciat discessum beneficiati, & non contradicat. p. 467. n. 4.

Renuntiationem Beneficiati acceptare non potest collator Episcopi inferior. p. 467. n. 7. Nisi & eundem desituere possit. ibid. Vt frequenter & Ordinarius simul potest. ibid. *Dis. II.*

Renuntiare an & quomodo possit reus privandus beneficio? p. 468. n. 3.

Renuntians Iuri suo ex una causa, non censetur renuntiare ex quavis alia. p. 469. n. 1.

Renuntio generalis non extendit se ad in solita vel incognita; p. 469. n. 1. Nec ad alimenta, dotem aut feuda; nisi sit generalissima. ibid.

Renuntians beneficio sed non apud legitimum Superiorem vel collatorem, valida est in præiudicium renuntiantis; p. 469. n. 4. p. 474. n. 2 & 3. Potestque beneficij privari. ibid.

Renuntiant per vim aut metum iniustum quomodo succurrendum? p. 470. n. 4.

Renuntio simoniaca est omni Iure irrita. p. 470. n. 5. Et renuntians privari potest beneficio. ibid.

Renuntiare beneficio an censetur, qui litteras institutionis sue tradit? p. 472. & p. 473.

Renuntio si non sit omnino spontanea, est renuntiantis succurrendum ex Iudicis officio. p. 473. §. *Tertia*.

Renuntio beneficij si sponte fiat, in manus Laici, est invalida; p. 473. n. 1. Non ipso facto sed per Iudicis sententiam; ibid. Aut novam collationem Bene-

ficij, Reus est citandus eoque privandus. p. 474. n. 3.

Renuntio in manus Clerici sed potestate carentis est quoad renuntiantem tantum valida; p. 474. n. 2. p. 485. n. 3. §. *Verumtamen*. Legitimus superior potest sed non tenetur admittere. p. 485. n. 1. Tollit non Ius sed possessionem beneficij. p. 474. n. 4. Potest à Renuntiante revocari, antequam Superior se interponat. p. 474. n. 2.

Renuntians Archiepiscopatu vel Episcopatu potest aliud minus beneficium assumere. p. 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.

Renuntiare Episcopatu non licet ad vacandum suæ salutari, etiam in Religione. p. 476. n. 2.

Renuntianti licentia ex quibus causis dari possit Episcopo vel Archiepiscopo? p. 477. n. 5. & seqq.

Vide Episcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare potest Episcopus vel solum loco & regimini, vel etiam ordini & dignitati Episcopali. p. 480. par. p. 481. n. 1. p. 526. n. 1. Vtrumque præsumitur de ingrediente Religione. p. 481. n. 1.

Renuntianti Beneficio sunt causæ præcipuæ commodum Ecclesiæ, & salus propria. p. 482. n. 1.

Renuntians per se vel per procuratorem actualiter coram legitimo superiore non potest resiliere. p. 482. n. 3. An & quomodo iuret, si procuratore ante revocasset? ibid.

Renuntianti licentiam tantum petens, an & quomodo possit resiliere? p. 482. n. 4.

Renuntio beneficij quomodo differat à Cessione bonorum. p. 482. n. 2.

Renuntio in loco beneficij publicanda. *Remissive*. p. 483. n. 4.

Renuntiare velle non est renuntiare. p. 484. n. 1.

Renuntiare non censetur Prælati absolvendo Monachos ab obedientia; p. 484. n. 1. Et absolutio talis est nulla. ibid.

Renuntio Iuris realis validè fit, absente eo, in cuius utilitatem fit. p. 485. n. 2.

Renuntiare beneficio aut dignitati publicæ non potest, nisi acceptante eo, qui contulit. p. 485. n. 3.

Renuntiare Abbas non potest in manus conventualium. p. 485. par. p. 486. n. 1.

Renuntianti facultas non est neganda, si iuste petatur. p. 486. n. 2.

Renuntio Prælati si non valet, nec valet alterius Electio. p. 486. n. 3.

Renuntiationem beneficiati ut admittat Episcopus, requirere debet consensum Patroni, p. 486. n. 4. Eligentium & collatoris, n. 5. Non possunt tamen contradicere Episcopo, si iustam causam admittendi habeat. ibid. §. *Hanc doctrinam*.

Renuntiare Papatui potest Pontifex; p. 487. n. 1. Et quidem validè sine causa; n. 2. Licet non nisi ex necessitate. n. 3.

Renuntians suo tenui beneficio in fraudem eius, qui habet expectativam, quam potnam incurrat. p. 487.

Renuntiare privilegio, Dignitati dato, est alienare; p. 474. n. 18. Non potest fieri sine causa iusta & consensu capituli. ibid.

Renuntiationes cum pacto in favorem illegitimum ex Clericis sunt prohibitæ. p. 548. n. 4.

Renuntiet si quis statim filio antecessoris, censetur
fraus committi. p. 551.

Renuntiat si filius beneficium Patri, quomodo illud
possit vel non possit rursus consequi. p. 551. n. 1.

Renuntiationem beneficij an & quomodo legatus
à latere possit acceptare, vel alteri acceptandam com-
mittere? p. 699. n. 3. & seqq.

Renuntiationes beneficiorum an accipere possit Ca-
pitulum sede vacante? p. 751. n. 11.

Renuntians Iuri debet tradere Instrumenta ad id per-
tinentia. p. 761. n. 2.

Renuntians beneficio per transactionem potest id re-
petere, si conditio non impleatur. p. 761. n. 4. Idem
est quoad permutationem. ibid.

Renuntiare hereditati debita est contra leges Cæsa-
reas; p. 766. n. 1. Alicubi licitum est per consuetu-
dinem vel statutum. ibid. §. Verum, Et convalescit
Iuramento; n. 2. Modò renuntianti filio aut fi-
liae aliunde suppetant necessaria. ibid. §. Quæritur
secundo.

Renuntiatio hereditatis debita quomodo explican-
da. p. 767. n. 4 & 5.

Renuntiatio in dubio sic interpretanda, ut quàm mi-
nimùm lædat renuntiantem. p. 767. n. 6.

Renuntiatio & acceptatio beneficij fieri potest per
procuratorem laicum. p. 799. n. 1.

Renuntians Iuri Electionis ex metu potest nihilomi-
nus adhuc institui. p. 812. n. 1.

Renuntiatio Electionis per metum extorta non est
ipso Iure irrita, sed irritanda. p. 812. n. 2. & 3. Nisi sit
extorta per clericos dominium temporale habentes. n. 3.

Renuntians Iuri Electionis ex metu cum Iuramento
potest eius petere relaxationem; p. 813. n. 4. Imo
Iudex potest id ex officio relaxare. ibid.

Renuntiare Iuri suo quinon potest, an possit super eo
compromittere? p. 850. n. 3.

Renuntiare exemptioni suæ non potest Ecclesia sine
Pontificis Autoritate. p. 849. n. 2.

Res integra.

Res esse adhuc vel non esse integram quid sit. p. 313.
num. 7.

Res integra desinit esse in Iurisdictione delegata per
citationem. p. 625. n. 1. p. 795. n. 5. Et si nondum
ad partes perlatam. p. 625. n. 2. Vide Citatio. In man-
dato ad Iudicia per contestationem litis. p. 795. n. 5.
In mandato ad negotia per præparationem. ibid.

Respublica.

Respublicæ nomine quid comprehendatur? p. 837.
n. 2.

Respublica petere potest restitutionem in integrum,
p. 837. n. 2. intra quadriennium à tempore læsionis;
ibid. Imo etiam post elapsum quadriennium; p. 838.
n. 4. Quamdiu? n. 6.

Rescriptum.

Rescripta erroribus magis obnoxia quàm leges p. 56.
n. 9.

Rescripta Pontificis ut derogent legi concilij gene-
ralis tacitam tantùm clausulam habenti, debent eius fa-
cere mentionem. p. 56. n. 7. Sufficit generalis p. 120.
n. 5. §. Est tamen Ad derogandum concilio no-
vissimo specialis requiritur. p. 56. n. 8.

Imo nulla, si aliunde satis de mente Pontificis con-
stet. p. 56. n. 9. p. 120. n. 5. §. Secundo.

Rescriptum contra legem, quæ expressam habet
clausulam derogatoriam, non valet sine specifica eius
mentionem. p. 56. n. 9. p. 119. n. 5. p. 120. n. 5. §. Se-
cundo.

Rescriptum vim legis obtinet. p. 61. n. 1.

Rescriptum Principis est in scripto datum à Principi
responsum ad alterius suggestionem aut petitionem.
p. 62. n. 2.

Rescripti nomine absolute, intelligitur responsum
Principis superiori non habentis. p. 46. n. 4.

Rescriptum quomodo differat ab oraculo vivæ vo-
cis, Decretali, aut Privilegio? ibid.

Rescriptum aliud generale aliud Speciale. p. 62. n. 3.

Rescriptum secundùm leges communes est propri-
dictum Rescriptum. p. 62. n. 4. Contra leges est Pri-
vilegium. ibid. Præter leges est Gratia seu Beneficij
Principis. ibid.

Rescripto nil obstat addi clausulam motu proprio.
p. 62. n. 4.

Rescriptum speciale derogat subsequenti Privilegio
generali; p. 66. n. 8. Vci & priori absque eius men-
tione; ibid. p. 688. n. 1. Nisi per hoc iam sit alteri lun-
quæsitum in re. p. 66. n. 8.

Rescripto generali cuiusque derogat speciale. p. 66.
n. 9. p. 615. n. 2.

Rescripta duo si non possint simul valere, censetur
posterius esse obreptitium. p. 66. n. 9. Nec derogat
priori sine eius mentionem. p. 603. n. 3. Nisi sit ex certa
scientia datum. p. 648. n. 5. Vel sint Inferioris Ordini-
narij, non Principis. p. 603. n. 3.

Rescriptum impetranti incumbit probatio de verita-
te precum. p. 67. n. 1.

Rescriptum obreptitium asserens suspectus est de fal-
sitate, & remittendus cum illo ad Curiam. p. 68. n. 4.

Rescriptum omne habet expressè vel tacite hæc
clausulam; si preces veritate nitantur. p. 68. n. 3.

Rescripto Pontificis satis fit si vel pareatur, vel ratio-
nabilis excusatio asseratur. p. 72. n. 1.

Rescriptum obreptitium potest sine offensa Princi-
pis ut iniquum argui. p. 73. n. 4.

Rescripti valor si sit dubius, tempus Data est in-
spiciendum. p. 78. n. 1.

Rescriptum Pontificis, nisi exprimat, non derogat
statutis certas in promovendo qualitates requirentibus.
p. 79. n. 4.

Rescriptum non fit subreptitium, et si Veritatem, sed
concedenti iam notam, taceas. p. 80. n. 2.

Rescriptum quod vis cuiusvis Principis si solacissimum
contineat, stylo Curie non receptum, est reiiciendum
ut falsum. p. 83. n. 1. & 2.

Rescripti fictitij & obreptitij notabile discrimen.
p. 88. n. 4.

Ex Rescriptis eadem die datis illud præferatur, quod
constat priore hora datum; p. 90. n. 8. Vel si id non
constet, quod prius præsentatur. p. 170. n. 2.

Rescripti parte principali corruente corruit & accesso-
ria. p. 94. n. 5.

Rescriptum ob taciturnitatem veri esse obreptitium
debet probare, qui dicit. p. 99. n. 4. Non esse obre-
ptitium

ptitium ob suggestionem falsi probare debet impetrans; ibid. Nisi intentionem suam habeat fundatam. n. 5. Probandum autem, narrata fuisse tempore *Data vera* vel falsa. n. 6. 7. p. 100. n. 7.

Rescripto male intellecto irritandum solum id, in quo Iudex erravit. p. 98. n. 4.

Rescriptum quodcumque fit obreptitium taciturnitate Veri vel suggestione falsi, p. 101. n. 1. p. 117. n. 3. p. 129. n. 7. Sed illius tantum quod per se & intrinsicè spectat ad negotium; p. 101. n. 1. §. *Dixi* p. 118. n. 6. estque causa finalis, & non solum impulsiva factæ concessionis. p. 181. n. 1. §. *Vicini*. p. 548. n. 5. Exemplum intruit. p. 118. n. 6.

Rescriptum pendet ex voluntate Iurisdictionem aut gratiam conferentis. p. 101. n. 1.

Rescripti ob seu subreptione fit vel ex fraude & malicia vel ex simplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2.

Rescriptum ex dolo obreptitium fit per exceptionem totum irritum quoad omnes partes connexas; p. 102. n. 2.

Valet tamen quoad separatas; ibid. §. *Quod propter*. Aut si dolo non fuerit impetrantis, sed alterius. p. 103. n. 2.

Rescriptum ex simplicitate & ignorantia obreptitium, non semper est irritum. p. 102. n. 2. p. 103. n. 4.

Rescriptum obreptitium quodvis est irritum si sub lata obreptione non fuisset idem quoad substantiam datum. p. 103. n. 4. p. 548. n. 5.

Rescriptum si detur in causa communi Praelati & conventus, solet sed non debet fieri mentio conventus. p. 105. n. 1.

Rescripti usus ex se est perpetuus. p. 112. par.

Rescriptum non valet, in quo erratum est circa personam, pro qua petitum. p. 134. §. *Sed dubium*.

Rescriptum non valet, in quo error circa substantiam & substantiale quid. p. 135. §. *Nunc probatur*.

Rescripti ad formam spectat, quod stylus curiae iubet exprimere. p. 143. n. 1. Eoque omisso est irritum. p. 96. n. 2.

Rescriptum est irritum, si tempore *Data* mortua sit persona, cui vel contra quam datur. p. 144. n. 1.

Rescriptum suum alteri eiusdem nominis tradens, committit crimen falsi. p. 145. n. 6.

Rescripto alieno utens est reus stellationis. ibid.

Rescriptum quodvis per excommunicatum sine huius censuræ mentione impetratum est obreptitium; p. 116. n. 4. Imò ipso iure irritum, si à Pontifice sit impetratum; ibid. p. 145. n. 2. Licet excommunicatio sit occulta. n. 9. Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel appellatione. ibid.

Rescripta Episcopi aut secularis Principis impetrata ab Excommunicato non sunt irrita. p. 145. n. 4.

Rescriptis Pontificiis praemittitur semper absolutio & Censura. p. 146. n. 4.

Rescriptum quodvis impetratum veritate, bonâ fide, tacitâ quando valet. p. 155. n. 2.

Rescriptum dubium Pontificis aut Principis interpretatur Delegatus. p. 210. n. 3.

Rescripto inserta clausula: *ex certa scientia*, tollit omnem praesumptionem obreptionis. p. 548. n. 5.

Rescriptum ad Officialem indeterminate destinatum

an valeat, si Officialis alicubi sint plures? p. 588. n. 7. à quo & quomodo expedienda causa delegata? ibid.

Rescripti Papalis de revocatione vel mutatione si dubitetur, consulendus est Pontifex. p. 603. n. 2.

Rescriptum Principis non est censendum esse in praedictum alterius; p. 614. n. 1. Nisi id exprimat; p. 620. n. 1. Vel alioqui inutile reddatur; ibid.

Verba eius potius improprie, quam contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Rescripti prioris oblivisci potest Pontifex in posteriore. p. 615. n. 2.

Rescriptum generale est quandoque in eventu speciale. p. 615. n. 2. Speciale posterius non derogat illi sine eius mentione. ibid.

Rescriptum Apostolicum vim consequitur ipsa expeditione, antequam acceptetur. p. 681. n. 2.

Rescriptum Beneficiale.

Vide *Expectativa, Gratia*.

Rescriptum illegitimo datum pro canonicatu an & quomodo valeat, & particulari statuto tales sint exclusi? p. 66. n. 10.

Rescriptum Pontificis beneficiale Gratiae est obreptitium, si petens taceat Dignitatem aut personatum, quem iam habet. p. 79. n. 1. Vti & si taceat Clericatum; vel se habere beneficium sufficiens; p. 96. n. 2.

Meminisse debet cuiuscunque Beneficij aut Iuris beneficiæ ante impetrati; p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. Quantumvis modici. p. 143. Licet eo esset spoliatus. p. 128. n. 3. Imò etiam eius meminisse debet, ad quod est solum praesentatus; p. 129. n. 7. §. *atque*. Non item illius, quod ei quidem collatum sed nondum acceptatum est. p. 154. n. 1. Vti nec Pensionis aut Praestimonij pro stipendio dati. p. 117. n. 2.

Rescripta Beneficialia Gratiae si sint obreptitia, sunt ipso iure irrita. p. 96. n. 2. p. 117. n. 2. §. *Advertendum*.

Rescriptum ad Beneficium semper habet saltem tacite hanc clausulam: *si non obstat Impedimentum canonicum*. p. 97. n. 3. Vti & hanc: *si idoneus sit*. p. 529. n. 1.

Rescriptum beneficiale est irritum, si omissum sit, quod stylus iubet exprimere. p. 96. n. 2. p. 143. §. *Obiter*.

Rescriptum beneficiale non derogat statuto ecclesiae sine eius mentione; p. 99. n. 1. p. 149. n. 2. Et quidem iurato non sine mentione etiam Iuramenti. p. 99. n. 2. p. 149. n. 2.

Rescriptum beneficiale ex ignorantia obreptitium valet, si cognita veritate fuisset quoad substantiam idem concedendum. p. 103. n. 4.

Rescriptum beneficiale ex dolo obreptitium quoad unam partem, potest per exceptionem fieri irritum quoad omnes alias connexas. p. 103. n. 4. Valet tamen quoad disparatas; ibid. p. 157. n. 7. Si cessante obreptione fuisset idem concedendum. ibid.

Rescriptum beneficiale aliud est Iustitiae seu in forma communi est pauperum; aliud est Gratiae seu gratiosum. p. 116. n. 1.

Rescriptum beneficiale Iustitiae est obreptitium, si in eo non fiat mentio de patrimonio vel beneficio impetrantis; p. 117. n. 2. Si non fiat mentio de pensione

aut praesimatio, potest per exceptionem infringi. *ibid.*

§. *Advertendum.*

Rescriptum Gratiae si quis ad beneficium per intrusionem obtentum impetret sine huius mentione, est obreptitium; p. 118. n. 4. Vti & ad beneficium ex manu laici acceptum; n. 5. Non item ad aliud. n. 6.

Rescriptum ad beneficium est strictae interpretationis. p. 66. n. 10. p. 121. n. 1. p. 129. n. 7. p. 255. n. 3. Nec extendendum ultra verba proprie vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Nisi aliunde appareat alia mens rescribentis. n. 3.

Rescriptum ad Beneficium olim dabatur triplex, nimirum, Monitorium, Praeceptorium, & Executorium. p. 125. prin.

Rescriptum ad beneficium qui prius impetrat, praefertur posterius impetranti, p. 125. n. 2. *Vide etiam.* p. 168. n. 1. p. 169. p. 170.

Rescriptum de providendo alicui beneficium intelligitur, si prius ad eundem collatorem pro alio non sit scriptum. p. 126. n. 3. p. 140.

Rescripta ad idem Beneficium si dentur plura uni eodem die, valent omnia; p. 128. n. 5. Imo & successive data; n. 5. Sin pluribus dentur, posterius est irritum. p. 170. n. 2. Si nesciatur, quod sit posterius, nullum est exequendum. *ibid.*

Rescriptum ad Beneficium, per Concursum aut Mentionem papalem conferendum, est obreptitium, si prioris Gratiae ad aliud non fiat mentio. p. 128. n. 6.

Rescripta duo ad Beneficia in diversis Ecclesiis si quis impetret sine mentione alterius, tunc posterius est irritum. p. 129. n. 7. Nisi priori sit antea renuntiatum. *ibi.*

Rescriptum ad Beneficium vacans per obitum non valet ad vacans per sessionem. p. 135. n. 2. §. *In Rescriptis.* Aut e contra. p. 152. n. 1. Nec datum ad vacans per aliud incompatibile valet ad vacans per Matrimonium. *ibid.*

Ex Rescripto ad beneficium si danda est praebenda sacerdotalis aut integra, non potest ei etiam contenti conferri alia. p. 135. §. *simili.*

Rescriptum ad Beneficium non potest a casu & persona expressa extendi ad non expressa. p. 136. n. 3.

Rescriptum ad beneficium v. g. sacristiae valet, et si in eo per errorem vocetur Dignitas. p. 136. n. 3. §. *Ex dictis.*

Rescriptum ad beneficium in Diocesi non intelligitur de beneficio in civitate Episcopali. p. 138. n. 4. §. *Nihilominus.* Nec per beneficium alicuius Ecclesiae in urbe intelligitur Ecclesiae cathedralis. *ibid.*

In Rescriptis ad beneficia inspiciendum diligenter tempus *Data*. p. 144. n. 2. §. *Corollarium.* p. 170. n. 1.

Rescriptum ad beneficium non comprehendit beneficia post impetrationem erecta. p. 144. n. 2.

Rescriptum ad beneficium tempore *Data* ob subreptionem irritum non convalescit. p. 157. n. 1.

Rescriptum ad beneficium Curatum ex motu proprio valet, et si impetrans tempore *Data* caruerit requisita aetate. p. 157. n. 1.

Rescriptum ad beneficium quo ad unam partem irritum, potest quo ad aliam disparatam subsistere. p. 157. num. 1.

Rescriptum beneficiale absolutum qui impetravit acceptum est, praefertur quo ad praebendam ei, qui prius impetravit sed tantum conditionale. p. 169. n. 1.

Rescripta beneficiale eodem die ad eandem Ecclesiam data si plures afferant, praefertendus est, qui prius praesentavit; p. 170. n. 2. Si plures ea simul praesentent, locus est gratificationi; *ibid.*

Rescriptum beneficiale si Papa scienter det pro infante, est exequendum. p. 256. n. 6. §. *Baldus.*

Rescriptum ad beneficium impetratum debet meminisse, si alius sit in possessione etiam colorata. p. 500.

Rescriptum beneficiale impetrans si tacuit se esse illegitimum Clerici, est subreptitium; p. 548. n. 5. Nisi habeat Clausulam: *ex certa scientia; non obstantibus.* *ibid.*

Rescriptum beneficiale est obreptitium, si taceatur Veritas, ob quam non fuisset idem concedendum. p. 548. n. 5.

Rescriptum beneficiale contra aliquem, ab Ordinario dispensatum, est subreptitium, si non meminerit dispensationis. p. 552. n. 1.

Rescripti beneficialis executor habet Iurisdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p. 649. n. 7.

Rescriptum impetrans ad beneficium velut vacans ostendere debet nullitatem possessionis. p. 781. n. 5.

Rescriptum Gratiae Vide Gratia.

Rescriptum Gratiae est ex mera Principis liberalitate in alicuius favorem. p. 62. n. 5.

Rescriptum Gratiae est ipso iure irritum, si preces veritate non nitantur. p. 68. n. 2. Habet semper expressam vel saltem tacite hanc clausulam: *si preces veritate nitantur.* n. 3.

Rescriptum Gratiae non valet contra privilegatos, nisi privilegium speciale exprimat. p. 75. n. 3.

Rescripto Gratiae dari solet Iudex etiam ad futura. p. 82. n. 1.

Rescriptum Gratiae est irritum, si omissum sit id quod stylus curiae iubet exprimeri. p. 96. n. 2.

Rescriptum Gratiae non derogat statuto Ecclesiae sine eius mentione. p. 99. n. 1. Nec iurato sine mentione etiam iuramenti. n. 2.

Rescriptum Gratiae est irritum propter taciturnitatem veri, etiam probabiliter ignorati ab impetrante. p. 99. n. 3.

Rescriptum Gratiae propter obreptionem quoad principale est etiam irritum quoad accessoria. p. 100. n. 8.

Rescriptum Gratiae obreptitium ex dolo impetrantis est ipso iure irritum. p. 103. n. 4. Ex ignorantia obreptitium valet, si Princeps cognita veritate fuisset idem concessurus. p. 99. n. 3. p. 103. n. 4. p. 155. n. 1.

Rescripta Gratiae obreptitia si sunt irrita, sunt ipso iure irrita. p. 103. n. 4. p. 117. n. 2. p. 127. n. 4.

Rescriptum Gratiae non debet necessario facere mentionem legis, cui derogat; p. 120. n. 5. §. *Nunc.* Nisi sit notabiliter praesudiciale. *ibid.*

Rescriptum Gratiae valet, per quemcumque impetratur pro alio sine eius Mandato. p. 123. n. 5. Ius tamen in re alteri non acquiritur sine acceptatione mandata vel rati habita. *ibid.*

Rescriptum Gratiae si sit irritum etiam acta propter illud sunt irrita. p. 127. n. 4. *Re.*

Rescriptum Gratiae exprimens & personam & dignitatem concedentis, non expirat per eius mortem. p. 151. n. 6. *Vide Gratia.*

Rescriptum Gratiae est etiam non extendendum ultra verba propriè vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Nisi aliunde appareat alia mens rescribentis. n. 3.

Rescriptum Iustitiae Vide Index Delegatus.

Rescriptum Iustitiae est ad lites componendas. p. 62. n. 5.

Rescriptum Iustitiae contrarium legi generali est obreptitium. p. 65. n. 6. Nisi eius aliquam faciat mentionem. p. 120. n. 5. §. *Numt.* Impetrans est cum illo ad curiam remittendus. p. 68. n. 4.

Rescriptum ad Instantiam partis semper habet saltè implicitè clausulam: *si preces veritate nitantur*; p. 67. n. 1. Et tamen non est substantialis. n. 3.

Rescriptum Iustitiae quae causam definiunt, sunt irrita. p. 68. n. 2.

Rescriptum Iustitiae obreptitium non est ipso Iure irritum, sed valet, donec per exceptionem elidatur. p. 69. n. 2. p. 81. n. 3. p. 102. n. 2. p. 109. n. 2. p. 112. n. 2. p. 127. n. 5.

Rescriptum Iustitiae, obreptitio Rescripti Gratiae accessorium, unacum isto est ipso Iure irritum. p. 69. n. 3.

Rescripto priori si renuntias, potest procedi ex secundo, ob amissionem prioris mentionem obreptitio. p. 69. n. 3.

Rescripto ad Iudices cum consensu partium dato si una pars aliud ad alios impetret, est id obreptitium. p. 70. n. 8.

Rescriptum Iustitiae valet contra privilegiatos, si speciale privilegium non exprimitur. p. 75. n. 3.

Rescriptum Iustitiae, nisi tempus definitur est perpetuum. p. 81. n. 2. p. 112. par. p. 640. n. 3.

Rescriptum Iustitiae est suspectum, si Iudex certus non delegerit; 82. n. 1. p. 92. n. 2. Vel 2. Ad negotia etiam futura; p. 82. n. 1. Vel 3. contineat repugnantia stylo aut æquitati. n. 2.

Rescriptum Iustitiae per clausulam: *si non omnes interesse possint*, quid operetur? p. 85. n. 2.

Ex Rescriptis diversis ad diversos in eadem causa datis quodnam per alterum revocetur, cognoscere possunt nisi Delegati, vel Arbitri. p. 87. par. Posterius est obreptitium, nisi prioris faciat mentionem; p. 603. n. 3. & quidem specialem. p. 651. prin. Quod si ad eosdem Iudices data sint, consulendus est, qui rescripsit. p. 602. n. 1.

Rescriptum speciale Iustitiae derogat priori generali sine eius mentione. p. 66. n. 2. p. 91. p. 615. n. 2.

Rescriptum Iustitiae non est necesse, ut causam, quae committitur, in specie exprimat. p. 92. n. 2.

Rescripti præsentatione tribuitur Iudici Iurisdictione. p. 94. n. 2.

Rescripta diversa ad diversos Iudices in una re impetrans, si utroque utatur neutro gaudet. p. 95. n. 3. Neutro usus quo possit uti? p. 95. n. 4.

Rescriptum Iustitiae semper conformiter Iuri communi interpretanda. p. 97. n. 2.

Rescriptum Iustitiae est irritum, si omissum sit id, quod stylus curiae iubet exprimere. p. 96. n. 2.

Rescriptio Iustitiae si quis intra annum ex malitia vel negligentia non utatur, valet secundum sine illius prioris mentione obreptitiè impetratum. p. 112. n. 1. 3. Neque potest ei exceptio obreptionis obijci. p. 80. n. 1. præsumitur autem malitia vel negligentia ex ipso non usu per annum. p. 81. n. 4. p. 112. n. 4.

Rescriptum papale Iustitiae fit obreptitium, si impetrans taceat suam excommunicationem, aut spoliatus causam spoliationis. p. 116. n. 4. Valide tamen ex eo procedit Iudex, si excommunicatio sit ignota. p. 147. num. 5.

Rescripta Iustitiae seu ad lites sunt strictæ interpretationis. p. 121. n. 1. Quoad Iura partium, non quoad facultatem Principis. p. 592. n. 16. §. *Porro.* p. 620. num. 1.

Rescriptum Papale Iustitiae si pro alio sine speciali eius mandato impetretur, est invalidum; p. 121. n. 2. Et quidem ipso Iure; p. 122. n. 3. Nec per ratihabitionem principalis convalescit. n. 4. Sed hæc in Curia Rom. praxi hodie vix habent usum. *ibid.*

Rescriptum Iustitiae censetur obreptitium, si in eo pro dicitur eisi Rei per errorem ponitur alia. p. 133. n. 1.

Rescriptum Iustitiae contra quosdam de diocesi non comprehendit eos, qui sunt ex civitate cathedrali; p. 139. n. 4. Saltem si non consentiant. *ibid.*

Rescriptum Iustitiae cum clausula: & contra quosdam alios non valet contra eorum hæredes; p. 139. n. 1. Nisi defuncti sint in specie expressi; *ibid.* Vel ante mortem iam citati; p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. *ibid.*

Rescriptum Iustitiae cum clausula generali contra Prælatum valet etiam contra successorem. p. 140. n. 2.

Rescripto Iustitiae Prælatum nomine Ecclesiae impetrato potest etiam uti successor. p. 140. n. 2. Idem est, si nomine dignitatis aut beneficii impetratum sit. 144. n. 1.

Rescriptorum ad lites varius abusus. p. 143. par.

Rescriptum Iustitiae sunt iura personalia. p. 144. n. 1.

Rescripta Iustitiae sunt irrita, si tempore *Data* mortua sit persona, cui vel contra quam sunt data. p. 144. n. 1. In ijs tempus *Data* diligenter inspiciendum. n. 2.

Rescriptum Iustitiae cum clausula: & alijs quibusdam causis, non extenditur ad causas post impetrationem exortas. p. 144. n. 2.

Rescriptum irritum non tribuit quidem delegato Iurisdictionem in principali; sed tamen in incidentibus. p. 144. n. 4. p. 146. n. 3.

Rescriptum impetrans cum clausula: & contra quosdam alios debet illos omnes coram Iudice statim ab initio determinare. p. 147. n. 1. Si quidem contra illos aliquando litigare velit; *ibid.* Contra alium si postea agatur etiam consentientem processus est invalidus. n. 2.

Rescriptum si contra usum in pluribus actionibus personalibus impetratur ad diversos Iudices, horum processus est ipso Iure irritus. p. 148. prin.

Rescriptum Iustitiae tribuit Reo lus reconvenendi actorem coram eodem Iudice. p. 148. n. 1.

Rescriptum Iustitiae fit utrique parti commune, si reus citatus compareat. p. 95. n. 1. p. 148. n. 2.

Rescriptum papale Iustitiae in causa Ecclesiastica cui committi possit? p. 161. n. 1. & seqq.

Rescriptum Iustitiæ non censetur derogare Iuri communi. p. 616. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ est subreptitium si quis in causa civili ad Iudicem ecclesiasticum impetrit, fingendo se esse miserabilem. p. 663. par.

Rescriptum Iustitiæ non extenditur ad successorem singularem: p. 840. n. 4. Nisi scienter successerit in re, mutandi Iudicij causa alienata. ibid.

Reservatio.

Vide Absolutio, Censura, Dispensatio

Reservatis Cæsareis contraria statuta facere non possunt etiam illi, qui habent Ius Principis. p. 20. n. 4.

Reservata Imperatori quænam sint communicata aliis, cognoscitur ex Investitura & consuetudine. p. 25. num. 15.

Reservata est Pontifici interpretatio Privilegij Apostolici. p. 77. n. 12.

Reservatum beneficium manet tale post mortem Commendatarij, etiam perpetui. p. 297.

Reservati casus speciales non censentur concedi per verba generalia. p. 92. n. 3.

Reservata Pontifici est promotio ad Episcopatum, Archiepiscopatum; p. 347. n. 6. p. 403. par. p. 449. n. 2. p. 509. n. 3. Electio tamen in Germania est pænes Capitulum, p. 403. par.

Reservatæ sunt Pontifici causæ maiores, p. 451. n. 1. p. 754. n. 4.

Reservatio Pontifici est signum potestatis supremæ in Ecclesia. p. 451. n. 2.

Reservatum est Pontifici Beneficium, cui ipse manus apponit. p. 511.

Reservatam Pontifici suspensionem incurrit Ultramontanus, Ordines aut Tonsuram ab Italo accipiens. p. 516.

Reservatus Pontifici casus si sit occultus, sit Episcopalis. p. 594. n. 4. Ab eo non potest absolvi Vicarius sine speciali commissione; ibid. Vti nec à reservatis Episcopo. ibid.

Reservatos Pontifici casus sed occultos potest absolvere & dispensare Capitulum sede vacante, p. 617. n. 1. Et universim omnes, si per se, si per accidens Episcopales. p. 750. n. 5.

Reservatis à casibus absolvendi facultas, cui ratione officij vel dignitatis sit delegata, potest eam subdelegare; p. 643. n. 9. Non item si delegata sit tantum intuitu personæ. ibid.

Reservata specialiter Pontifici non potest Legatus à latere vi generalis delegationis expedire. p. 689. par.

Reservata specialiter principi possunt per immemoriam consuetudinem præscribi; p. 690. n. 2. Modo præscribens sit capax Possessionis; ibid. Et reservata illa non sunt intrinseca supremæ Principis potestati. n. 2.

Reservare beneficia vacatura potest Legatus à latere suæ collationi in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Pendente una reservatione in Ecclesia aut beneficiis alicuius non potest facere aliam. n. 2.

Reservare sibi Legatus à latere non potest beneficia electiva; p. 699. n. 1. Nisi devoluta ad Papam; ibid. Nec ullum ex reservatis Pontifici in *Extar. Adregim.* n. 2.

Reservata sunt vacante sede Pontifici beneficia ad Episcopi collationem pertinentia. p. 750. n. 3.

Residentia.

Residendi obligatio tolli potest per consuetudinem immemorabilem. p. 15. prin.

Residentia Canonorum, Episcoporum, & Parochorum ex Iure Trid. quæ? p. 15. prin.

Non residendi consuetudo antiqua non potest per statutum Capituli tolli; p. 15. prin. Nisi Episcopus consentiat. ibid. Aut Ecclesia sit damnosa; p. 16. n. 3.

Vel nitatur privilegio Pontificis. p. 17. n. 3.

Residentia locus est domicilium Clerici. p. 124. n. 1.

Non residendi privilegia perpetua & personalia sunt revocata à Bonifacio VIII. p. 170. par. p. 171.

In Residentia dispensare cum Parocho potest Episcopus ad breve tempus; & quodam illud? p. 408. n. 2.

Non residendi facultas, an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7.

Restitutio.

Restitutio facienda subditis pro rebus ex plenitudine potestatis ablati. p. 25. n. 14.

Restitutio bonorum confiscatorum an comprehendat etiam antea alienata à Principe? p. 25. n. 14.

Restitutio Iuris amissa non tribuit plus quam amissum sit. p. 212. n. 1.

Restitutio ad Iura legitime amissa est nova Gratia. p. 156. n. 2. Censenda est fieri sine præiudicio Iuris alieni. p. 155. par.

Restitutus ad bona legitime amissa non hoc ipso recuperat omnia, nec fructus intermedios, ibid. Nec recuperat, quæ interea sunt absolute in alios translata. p. 741. n. 4.

Restitutio ad beneficium legitime amissum est quasi nova institutio; p. 156. n. 3. Non potest fieri sine consensu Patroni. ibid.

Restitutio in integrum facta à Principe, non auferit Ius alterius. p. 741. n. 4.

Restitutio non conceditur læsis per transactionem. p. 769. n. 1. Nisi Minoribus & Ecclesiis. ibid.

Restituere in integrum est reducere ad eum statum, in quo quis ante læsionem erat. p. 808. n. 2.

Restitutio in integrum competit Ecclesiæ & Minoribus læsis; p. 821. n. 3. p. 827. n. 4. Sive quoad damnnum, sive quoad lucrum. p. 833. n. 4. Licet contractus sit factus cum decreto Iudicis, p. 823. n. 2. Et appellare possint; p. 827. n. 3. Modo non ipso Iure tui sint, ibid. Læsis debet in Iudicio probari, & quomodo? p. 821. n. 2. Et quidem notabilis; quænam talis? ibid.

Nomine Ecclesiæ quid comprehendatur? p. 837. n. 2.

An etiam Ecclesiæ nondum extracta, sed primum extracta? n. 3.

Restitutio in integrum non debet ita fieri, ut unus habeat lucrum cum alterius detrimento. p. 821. n. 3.

Restitutus in integrum contra v. g. emptorem, debet ei reddere pretium. p. 827. n. 4. Nisi id absque decreto Iudicis fuisset solutum Minori, neque in rem eius versum. ibid. Debet item reddere expensas necessarias & meliorationes. p. 822. n. 5. Quæ ratione? n. 6. 8. 7.

Restitutio Venditori in integrum emptor non tenetur reddere fructus adhuc extantes; vel unde est factus ditor. p. 823. n. 8.

Restitu-

Restitutio in integrum si petatur ob solam lesionem in precio, non est rescindendus contractus. p. 823. n. 9.
 Restitutio in integrum petere potest Ecclesia vel Minor, in iudicio laesi per Procuratorem; p. 824. n. 2. Nisi malint contra Procuratorem agere. ibid.
 Restitucionem in integrum petere potest Ecclesia & Minor, si omnia sit probato necessaria; p. 826. n. 4. Sed in causa damni tantum vel lucri, non delicti. n. 5.
 Restitui in integrum debet Ecclesia contra Ecclesiam, & Minor contra Minorem. p. 826. n. 6.
 Restitutio in integrum nunquam conceditur Maioribus, si appellare possint. p. 827. n. 4.
 Restituuntur quandoque ob lesionem in integrum etiam Maioribus ex iusta causa; p. 828. n. 6. Sufficit eam causam esse semiplene probatam. n. 7.
 Restitutio in integrum contra Vicarij sententiam potest Episcopus dare. p. 828. n. 5.
 Restitutio in integrum contra sententiam si petatur, quid agendum? p. 830. n. 5.
 Restitutio in integrum peti potest contra sententiam etiam a principe latam; p. 831. n. 1. Quae sit iusta causa petendi? n. 2. Petenda plerumque intra decennium. p. 831. n. 2.
 Restitutio in integrum impetrata differenda est executio sententiae; p. 831. n. 4. Nisi praesumptio sit, malitiose petitam esse restitutionem; ibid. Imo etiam tunc, si executio sit irreparabilis, ibid. Vel petens velit in contenti probare causam. n. 5.
 Restitutio in integrum aequiparatur appellationi. p. 830. n. 5.
 Restitutio in integrum ut petere possit Procurator, an indigeat mandato speciali? p. 832. n. 2.
 Restituere in integrum possunt Ordinarij administrationem habentes. p. 834. n. 1. Vti & Delegati ad universitatem causarum cum administratione. n. 2. Non item alij Ordinarij simplicem tantum Jurisdictionem habentes; p. 835. n. 3. nec alij delegati, n. 4. nisi incidenter; n. 5. denique nec Arbitri; n. 6. quamvis incidenter possint decidere, an petenda sit restitutio. n. 7.
 Restitutio in integrum est actus Imperij mixti & ad nobiles Iudicis officium spectans. p. 835. n. 4.
 Super Restitutio in integrum causa si lata sit sententia, transit haec in rem iudicatam, nisi intra decennium appelletur; p. 836. n. 1. Neque postea petens restitutionem auditur, nisi novam eius causam afferat n. 2. Vel quoad omisam appellationem. ibid. §. *At vero*.
 Restitutio ob amissam appellationem faciendae in causa, quis sit Iudex? p. 836. n. 3.
 Restitutio in integrum potest Ecclesia & Minor petere per quadriennium. p. 837. n. 1. Unde illud respectu utriusque inchoandum? ibid. Ecclesia & Respublica etiam post quadriennium. p. 838. n. 4. ex quibus causis? n. 5. quamdiu? n. 6.
 Restituenda in integrum est Ecclesia non tantum ob damnum praesens, sed etiam ob eius periculum. p. 848. n. 3.

Retrahitus.

Retrahitus est facultas possessionem venditam intra certum tempus iure proximae consanguinitatis revocandi, oblato eodem pretio p. 824. n. 4. Plura remissive. ibid.

Revocatio.

Revocatio Procuratoris. *Vide* Procurator.
 Revocatione non adimitur Delegato potestas, aequam ei legitime sit intimata; p. 628. n. 11. Nec Vicario. ibid.
 Revocari quandoque accipitur pro suspendi. p. 648. n. 5.
 Revocatio potestatis delegatae est odiosa. p. 651. prin.
 Revocare delegans non potest subdelegationem ad totam causam, re iam capta; p. 662. n. 3. An delegans delegationem? n. 4.
 Revocare Princeps vel Ordinarius potest Jurisdictionem vel privilegia pro suo arbitrio. 663. n. 5. Nisi in donationem aut pactum transierint. n. 6.
 Revocare Legatum ordinariè non possunt Cardinales vacante sede papali. p. 697. n. 3.
 Revocatio Procuratoris si parti vel iudici sit intimata, acta cum eo sunt irrita. p. 794. n. 1.
 Revocatio Procuratoris, cuius constitutio est parti vel iudici intimata, si utroque ignorante fiat, acta cum eo adhuc valent. p. 794. n. 2.
 Revocari invitus non potest Procurator post litem contestatam. p. 795. n. 3.
 Revocatio censurae vi extorta est ipso iure irrita; p. 819. par. & prin. Etiam excommunicationis; n. 3. Et extorquens est ipso facto excommunicatus; par. Mòdo censura fuerit validè lata. n. 1.

Reus.

Reo si restituuntur bona confiscata an comprehendantur iam ante a Principe alienata? p. 25. n. 14.
 Reus non citandus ex loco valde remoto sine necessitate. p. 119. n. 1.
 Reg conveniri potest intra quamvis diocesis, in qua res est sita. p. 124. n. 2.
 Reus ex Rescripto Iustitiae contra se potest reconvenire actorem coram eodem Iudice. p. 148. n. 1.
 Reus lite pendente non potest actorem in alia causa coram alio convenire. p. 118. n. 2. Nec Rescriptum ad alium impetrare. ibid.
 Reus & Actor si eiusdem sint civitatis aut diocesis, cui Iudici possit causa delegari? p. 165. n. 10. Cui si sint diversae civitatis aut diocesis? ibid.
 Rei & Actoris probationes si sint pares, quid agendum? p. 286. n. 4.
 Reus non confessus crimen nequit damnari ob testes singulares. p. 296. n. 11.
 Reus manifestè contumax non est citandus. p. 489. n. 2.
 Reus an possit Iudici inique agenti violentè resistere. p. 510. n. 1. & 2. An damnatus secundum allegata sed re ipsa innocens; ibid.
 Reus non tenetur comparere, si ex tribus delegatis duo tantum illum citent. p. 629. par. p. 634. n. 1.
 Reus potest actorem repellere obiecta excommunicatione. p. 632. n. 6.
 Reus condemnatus in actione personali solvere debet intra quatuor menses; p. 640. n. 1. In reali post decennium; ibid. In criminali statim. ibid.
 Reus absens, an possit in causa criminali se tueri per procuratorem. p. 787. n. 2.
 Reo

Reo quomodo succurrendum, si actor dolo cedat alteri mutandi iudicij causa actionem. p. 840. n. 3.

Rex Rom.

Regis Rom. eligendi ius quomodo competat Principibus Germaniæ ex concessione sedis Apostolicæ? p. 323. n. 2. Quando restrictum ad septem Electores? p. 324. n. 2. & 3.

Rex Rom. promovetur in Imperatorem à Principibus Electione; à Pontifice unctioe, consecratione, & coronatione. p. 325. n. 5.

Rex Rom. cum electus est, debet Vicarij gesta omnia innovare. p. 328. n. 15.

Rex Rom. ut ex eadem familia diu eligatur, an expediens? p. 329. n. 19.

Regi malè administranti Coadiutor dari debet, à quo? p. 502. n. 1. Quid iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2.

Reges Galliæ, Hispaniæ alijsque extra Germaniam habent ius presentandi Episcopos & Prælatos. p. 509. n. 3.

Reges in brachio ununtur oleo simplici. p. 540.

Regi in qua ætate administratio regni permittenda? p. 668. n. 4.

Rex etiam subest in spiritualibus Episcopo vel ut ordinario. p. 738. Cui? ibid.

Ritus.

Ritus quoad sacramentorum administrationem possunt esse in uno loco diversi. p. 714. n. 1.

Ritus Rom. Ecclesiæ, conveniens est, ut sequantur alia.

Ritum Metropolitanæ non tenentur servare omnes, ibid.

Roma.

Roma cura suis dominijs donata S. Sylvestro à Constantino M. p. 411. n. 12.

Roma nova est Constantinopolis. n. 1.

Romanæ Urbis in senatorem aut Rectorem eligi non potest ullus Imperator, Rex, Princeps, Marchio, Comes aut Baro sine licentia Pontificis in scripto; p. 411. n. 3.

Nisi sit origine Romanus, aut perpetuus inhabitator; n. 4. Eligentis, electi, & faventis quænam potest. n. 3.

Romanæ Curiæ consuetudinem Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Sacerdos Vide Clericum.

Sacerdotum est discernere intra lepram & lepram. p. 21. n. 5.

Sacerdotes alij sunt primi seu principales, ut Episcopi; alij simplices ut Presbyteri. p. 178. n. 1.

Sacerdos cum ordinatur non celebrat, sed Ordinanti concelebrat. p. 308. n. 21. Quomodo Intentionem suam formare debeat? ibid.

Sacerdotibus in dignitate constitutis quinam actus Ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? p. 491. n. 6.

Sacerdos non Episcopus non potest per consuetudinem, etiam immemoriam, sed solum per privilegium acquirere potestatem conferendi Ordines minores; p. 491. n. 7.

Vel primam Tonsuram; ibid.

Vel benedictione per Vnctione Christianis; n. 8.

Vel reconciliationem Ecclesiæ violatæ; ibid.

Vel consecrationem Virginum. ibid.

Sacerdos non Episcopus potest per consuetudinem immemoriam obtinere facultatem benedicendi paramenta sacra; etiam corporalia; p. 491. n. 9. idque modo faciunt Prælati habentes Pontificalia; p. 491. n. 10. Non tantum pro suis, sed etiam pro alienis Ecclesijs. ibid.

Sacerdos benedictionem dare non debet, nisi annuente Episcopo, si adsit. p. 493. n. 13.

Sacerdos simplex potest viduis dare velum continentia. p. 505. n. 1.

Sacerdotes Græci matrimonio antè contracto utuntur, non laudabiliter; sed absque peccato. p. 505. n. 1.

Sacerdos Latinus celebrare potest ritu Græco in peregrinatione per terras orientales. p. 510.

Sacerdos quodammodo est quivis fidelis. p. 540.

Sacerdos cum consecratur, ungitur in manibus oleo benedicto simplici. p. 540.

Sacerdoti quomodo in ordinatione imponatur manus? p. 544. n. 4.

Sacerdotis munia præter altaris ministerium quæ? p. 564. n. 1.

Sacerdos ex irregularitate partiali inhabilis ad altaris ministerium, non potest in sacrificio esse Diaconus aut Subdiaconus. p. 564. n. 1.

Sacerdotibus quomodo olim præcesserint Diaconi? p. 574. n. 4. Gravis inter eos hac de re orta contentio. ibid.

Sacerdotes Cardinales dicuntur Parochi. p. 579.

Sacerdotum Filij. Vide Filij.

Sacerdotibus reverentiam debent Principes & Domini seculares. p. 738. p. 739. n. 2.

Sacerdotes & beneficiati non curati an synodo interesse debeant? p. 742. n. 1.

Sacerdotes quorum possint esse Advocati; p. 781. par. & n. 2.

Sacerdos potest esse Procurator Episcopi ad literas. p. 786. n. 1.

Sacerdotis officium est nulli nocere & omnibus prodesse. p. 781. n. 3.

Sacerdotium.

Sacerdotio Aragonico ablato Lex quoque ceremoniarum & iudicialis est ablata. p. 11. p. 110.

Sacerdotium intra annum recipiendum à Curato. p. 255. n. 3. p. 408. p. 414. p. 437. par.

Sacramentum.

Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis conferre non potest Clericus, Episcopo inferior. p. 178. n. 2.

Sacramenta administranda secundum publicam notitiam, & non secundum privatam scientiam administrantur. p. 507.

Sacramenti ceremoniæ etiam accidentales, si omnia fuerint, sunt supplendæ; p. 540. p. 542. n. 2. Non repetendæ seu iterandæ. p. 542. n. 2.

Sacramenta & Sacramentalia validè confici possunt etiam à Ministris malis, hæreticis, schismaticis, &c. p. 542. n. 1.

Sacramenti materia & forma poni debet eodem tempore, & ab eodem Ministro. p. 544. n. 2.

Sacramenti forma subinde dicitur Oratio. p. 544. n. 2.

Sacra-